

Styrelsefolk i SFN och lokalklubbarna

STYRELSELEDAMÖTER

Ordförande: Björn Lundberg, Runvägen 6, 821 00 Bolnäs, tel 0278-18585.

Sekreterare: Staffan Forsslund, Centralvägen 26, 812 00 Storvik, tel 0290-11536.

Kassör: Sture Persson, PI 2176 Åbyn, 937 00 Burträsk, tel 0914-31058, arb. 101 07.

Övriga ledamöter: Egon Grubbström, PI 2009, 950 94 Övertorneå, tel 0927-10264.

Bernt Karlsson, Furtenbacksgård 6, 931 40 Skellefteå, tel 0910-11156.

Utsedda av lokalklubbarna: Birger Pettersson, Bondersbyn 3806, 952 00 Kalix, tel 0923-27067. (Övre Norrbotten). Gerd Laestander, Krogatan 11, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960-11301 (Nedre Norrbotten). Kjell Rosberg, Ringvägen 32, 920 70 Sorsele, tel 0952-10182 (Västerbotten). Karl-Anders Svensson, PI 702, 880 37 Junsele, tel 0621-10595 (Västernorrland-Jämtland). Arne Åhs, Rönnbärsvägen 1, 660 50 Vålberg, tel 054-47019 (Mellansverige). Sven-Åke Axelsson, Gåsholmen 2273, 780-45 Björbo, tel 0241-23184, 23222 (Sydsverige).

Korresponderande ledamöter:

Juho Perttola, Ritanienkatu 8H 44, SF 152 40 Lahti 24.

Olli Korhonen, Kiviranta, Slukola 14999 Tavastehus.

Övre Norrbotten

Postgiro: 488089-4

Ordförande: Birger Pettersson, Bondersbyn 3806, 952 00 Kalix, tel 0923-27067.

Sekreterare: Birger Backebjörk, PI 1035, Sammakko, 970 13 Hakkas, tel 0975-51005.

Kassör: Rolf Ekblom, Hallonstigen 14, 952 00 Kalix, tel 0923-14321.

Nedre Norrbotten

Postgiro: 489527-2

Ordförande: Thore Öhgren, Höjdgatan 17, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960-11639.

Sekreterare: Gunnar Andersson, Västlundavägen 14, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960-10447.

Kassör: Ann-Britt Laestander, Deppis, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960-43028.

Västerbotten

Postgiro: 485676-1

Ordförande: Folke Fredriksson, Murarvägen 7, 921 00 Lycksele, tel 0950-14207.

Sekreterare: Jerker Eriksson, Prästbolsvägen 35, 921 00 Lycksele, tel 0950-13619.

Kassör: Arne Persson, Körsbärsvägen 50, 902 58 Umeå, tel 090-46800.

Västernorrland-Jämtland

Postgiro: 4400449-7

Ordförande: Egon Lundgren, Näsåkersvägen 9, 890 40 Bredbyn, tel 0661-10307.

Sekreterare: Enar Aspholm, Fack 110, 840 40 Svenstavik, tel 0687-10468.

Kassör: Rune Rytterstedt, Limstängsvägen 6, 872 00 Kramfors, tel 0612-10709.

Mellansverige

Postgiro: 383731-7

Ordförande: Arne Åhs, Rönnbärsvägen 1, 660 50 Vålberg, tel 054-47019.

Sekreterare: Ulf Kapla, PI 510, 680 51 Stöllet, tel 0563-81175.

Kassör: Maria Gesar, PI 5663, 795 00 Rättvik, tel 0248-30260.

Sydsverige

Postgiro: 915314-9

Ordförande: Bo Pålsson, Box 68, 370 30 Rödeby, tel 0455-48430, 151 62 (arb.).

Sekreterare: Bengt Bergmark, Box 2029, 521 02 Falköping, tel 0515/63303, 153 11 (arb.).

Kassör: Erik Ellborg, Muskötvägen 2, 542 00 Mariestad, tel 0501-35493, 137 00 (arb.).

UTSTÄLLNING

SSF/SYDSVERIGE ANORDNAR UTSTÄLLNING I MARIESTAD
DEN 23/1 1983 INOMHUS FÖR ÄLGHUNDAR
OCH SKÄLLANDE FÅGELHUNDAR

Domare: Gråhund och jämthund Rune Malmberg

Övriga: Sigurd Nyby

En egen domare till inlämningsdag
Reservation för domarändringar förbehålles.

Anmälningssavgiften 75: — kr insättes på postgiro 91 53 14-9.

Anmälningar och upplysningar: A-B Åxelsson,
Gåsholmen 2273, 780 45 Björbo, tel 0241/231 84.

Anmälningstiden utgår 13/1 1983.

Rättelse

I referatet från Storumanutställningen i föregående nummer av Ståndskall hade en hund fallit bort i nobsarnas hp-lista. Det var S-32595/81 Tessy, äg Börje Karlsson, Lycksele, som erhöi följande priser:

1 ukl, 1 ukk, hp.

Red. beklagar försummelsen.

Nästa nummer

Nästa nummer av Ståndskall beräknas utkomma den 1 mars 1983.

Sista inlämningsdag för manus den 31 januari.

Red.

Utställning

SSF/MELLANSVERIGE OCH DALARNAS ÄLGHUNDKLUBB
inbjuder till utställning för skällande fågelhundar
och älghundar på Romme travbana i Borlänge

söndag 20 mars 1983

Domare: Rolf Norstedt finsk spets och norrbottenspets.

Anders Cederström jämthund, karelsk björnhund,
svart älghund och laikor.

Rune Malmberg: norsk älghund, gråhund.

Anmälan till Gunnar Thunander Pl 814,
790 31 Djura senast 4 mars.

Upplysningar Gunnar Thunander 0241/303 29 och Ulf Kapla 0563/811 75.

Anmälningssavgiften 100 kr insättes på
SSF/Mellansveriges pg 383731-7

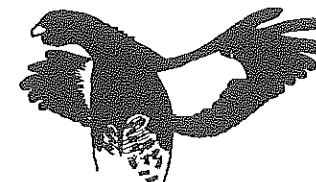
Välkomna!
SSF MELLANSVERIGE OCH DÅK

STÅNDSKALL

ORGAN FÖR SPECIALKLUBBEN
FÖR FINSK SPETS
OCH NORRBOTTENSPETS

Nr 4 1982

LEDARE

Äntligen längre jakttider

Regeringen har nu fattat beslut om jakttider för 1983-84. Glädjande för alla SSF:s medlemmar är att samtliga skogslän, med undantag för Norrbotten, nu får samma jakttid på skogsfågel. Det innebär att man från Värmland och norrut får jaga tjäder, orre och järpe fr o m 25 augusti t o m 31 oktober.

I Norrbotten börjar skogsfågeljakten däremot inte förrän den 1 september. Även där diskuterades jaktstart fr o m 25 augusti och det såg länge ut att gå den vägen. Länsjaktvårdsföreningens styrelse hade tillstyrkt. Men några kovändningar i allra sista stund gjorde att det gick galeit på länsjaktvårdsföreningens årsmöte. Älgjägarmaffian vann en seger och så står nu norrbottningarna där med den kortare jakttiden på skogsfågel av alla skogslän.

Samtidigt grunns styrelsen för Norrbottens läns jaktvårdsförening varför man har så få medlemmar?

En minst sagt cynisk undran.

Men i alla fall måste man förstå en fågeljägare i Norrbotten som drar sig för att förnya medlemsskapet i en organisation som sade nej till en förlängning av fågeljakten när en utökning av jakttiden var möjlig att ernå.

Visserligen gällde det bara sex dagar, fr o

INNEHÅLL

- Ledare
- Skallkungtävligen
- Landskampen
- Ordet fritt
- Synpunkter på våra jaktprovregler
- Klubbnytt

STÅNDSKALL utkommer med fyra nummer per år inklusive årsbok. Prenumeration ingår i medlemskap i SFN.

Redaktör och ansvarig utgivare:

Tel 0910-111 56, 56677 arbetet

Bernt Karlsson,

OBS! Ny adress.

Furtenbacksgård 6,
931 40 Skellefteå.

Omslagsbilden:

En historisk bild! Åkes Rulle efter avslutat jaktprov på Johannisbergs norra jaktvårdsområde i Malå. För första gången har en skällande fågelhund blivit både Skallkung och Nordisk Mästare samma säsong, och händelsen blir inte mindre anmärkningsvärd av att prestationen utförts av en norrbottenspets. Ägaren Rolf Lundgren förefaller nöjd liksom vägvisaren Helge Lundmark, som guidade Rolf och Rulle till Landskampssegern på sina hemmarker.

Foto: Bernt Karlsson.

m 25 augusti t o m den 1 september men det hade betytt att fågeljägarna fått en jaktperiod på förhösten innan älgjägarna definitivt stängt dörren bakom sig och älgarna.

Det hade då blivit svårare än förut att hindra småviltjakt före älgjakten. Nu kan man fortfarande säga att det gäller ju bara några dagar, så det är väl inte hela världen.

Fågeljägarna i Norrbotten får tills vidare vara glada över att älgen har en brunstperiod under lövfällningen, då det faktiskt kan vara tillåtet för en småviltjägare att vistas i markerna.

Men för övriga skogslän, utom Västerbotten och Västernorrland, som redan förut hade den längre jakttiden, innebär emellertid regeringens beslut en avsevärd förbättring.

Jämtlands län får en halv månads längre jakttid och Värmlands, Kopparbergs och Gävleborgs mer än en månads utökning.

Förslaget om längre jakttid på skogsfågel har stötts och blötts i många år. Det började som en motion hos Gävleborgs läns jaktvårdsförening och har sedan vandrat via Norrlandskonferensen genom Svenska Jälgareförbundet, jakttidsberedningen och Naturvårdsverket.

Det bör tilläggas att tunga instanser som Jälgareförbundet och Naturvårdsverket stödde de längre jakttiderna och att man i förbifarten också förlängde toppfågeljakten fr o m den 10 januari t o m den 25 januari.

Återstår att hoppas på ett nytt gott fågelår!

Berni Karlsson

ARSMÖTEN

SSF/NEDRE NORRBOTTEN
lördagen den 29 januari 1983 kl. 15.00
i Storfors Folkets Hus.

SSF/ÖVRE NORRBOTTEN
söndagen den 23 januari 1983 kl. 12.00
i Överkalix Centralskola.

SSF/VÄSTERBOTTEN
lördagen den 26 februari 1983 kl. 12.00
i Lycksele Industrimatsal, Lycksele.

SSF/VÄSTERNORRLAND-JÄMTLAND
lördagen den 29 januari 1983 kl. 12.00
på Hullsta Gård i Sollefteå.

SSF/MELLANSVERIGE
lördagen den 8 januari 1983 kl. 17.00
på Mora Hotell i Mora.
Efter mötet supé och dans.
Supéanmälan till Ulf Kapla, tel 0563-811 75.
Rum bokas på tel. 0250-11750.
Vid rumsbokning hänvisas till medlemsskap i SSF.

Skallkungtävlingen: Åkes Rulle i topp båda dagarna

Den 16:e Skallkungtävlingen hölls den 2-3 oktober i Arvidsjaur med SSF/Nedre Norrbotten som arrangör.

Det kändes på något vis tryggt att inkvartera i hotell Laponias annex på fredag eftermiddag. Är det någonstans det hunnit bli kultur och tradition med jaktprov för skällande fågelhundar, så nog är det i Arvidsjaur.

En efter en droppade hundägarna in. Det gick inte att ta miste på den förväntansfulla stämningen. Väderutsikterna lovade lugnt och mulet och arvidsjaurborna garanterade att det fanns fågel så att det inte bara skulle räcka utan kanske t o m bli över.

De nya uttagningsbestämmelserna — bästa hund från varje lokalklubb och resterande sex platser till hundarna med högsta poäng på jaktprov oberoende av lokalklubbstillhörighet — gjorde att startfältet höll utomordentligt hög kvalitet. Inte mindre än åtta hundar kom till finalen i kraft av första pris i elitklass. Pello i individuell topp med 91 poäng. Lägsta inträdespoängen var 60, ett andra pris!

Utan tvekan uppfyller de nya uttagningsreglerna klubbens syfte, nämligen att med nödig hänsyn till regionala förhållanden samla landets bästa skällande fågelhundar till ett prov värdigt titeln "Svenskt Mästerskap".

Även ute i lokalklubbarna tycks man vara tillfreds med den nya ordningen, vilket innebär att den förhoppningsvis fortsätter att gälla.

Lokalklubbarna representerades enligt följande:

Sydsverige	1 hund
Mellansverige	4 hundar
Västernorrland-Jämtland	1 hund
Västerbotten	2 hundar
Nedre Norrbotten	2 hundar
Övre Norrbotten	2 hundar (+ Skallkungen 81)

Summa 12 hundar (+ Skallkungen 81)

Den förändring som skett jämfört med tidigare uttagningssystem var att Mellansverige fått två platser extra på Sydsveriges och Västernorrland-Jämtlands bekostnad. En omfördelning som motsvarar jaktprovsverksamhetens omfattning i respektive klubbar.

Förstklassiga provmarker

Beträffande provmarker har SSF/Nedre Norrbotten det utomordentligt väl förspänt i Arvidsjaur med tillgång till både Reivo- och Tjaddnesreservaten. Nu hade man lagt in fem områden på det större Reivo och två på det mindre Tjaddnes. Resterande sex provområden hade hyrts in hos lokala jaktvårdsorganisationer i det närbelägna samhället.

Avfärden från Laponia ut till provmarkerna skedde i bilkaravan prick klockan sju på lördag morgon. För att alla skulle hinna ut till sina områden sattes tidpunkten för provets start till 8.00. Väderprognosen höll så tillvida att det var mulet och cirka nio grader varmt. Men en frisk vind från syd upplevdes besvärande på vissa ställen.

Det hindrade dock inte Åkes Rulle att få in en avgörande fullträff. Rulle provades på Dunberget med Kurt Sivertsson som domare och inledde med full skalltid på en orrtupp, dock med felmarkering och ett definitivt lämnande av skallet. Sedan ett fullt jobb på en ny orrtupp med undantag för förföljandet som bara blev nöjaktigt. Därpå följde ett falskt skall. Rulle tog därefter upp en orrkull med finnande och förföljande. Ur kullen ett fullt jobb på en orrtupp, sänar som

på förföljandet som även nu bara blev nöjaktigt. Därefter ett fullt jobb på en orrhöna samt förnyat skall i drygt sex minuter. Därefter skall i drygt fem minuter på ytterligare en orrhöna med berömvärdt förföljande. Provet avslutades med ett falskt skall.

Med fem konstaterade fåglar drog detta prov ihop till 85 förtjänstpoäng. Rulle kunde kosta på sig fem minuspoäng och ändå med bred marginal stanna kvar ovanför gränsen för ett första pris och skaffa sig en betryggande ledning inför Skallkungtävlingens fortsättning. En särklassig prestation!

"En arbetsvillig hund med mycket lugnt och säkert fågelarbete" skrev Kurt Sivertsson på baksidan av protokollet.

Fåglarna satt dåligt

Ingen av de övriga hundarna hade kunnat prestera sitt bästa. Orsakerna var skiftande. Men en skönjbar gemensam nämnare var att fåglarna suttig dåligt och att vittringsförhållandena inte varit de allra bästa.

Ukkos Ukko J:r ledde kungan med 66 poäng från Reivo-trean. Sedan kom ett helt koppel hundar runt 50-60 poäng. Därbland titelförsvaren och fjolårets Skallkung, Ukkos Silva.

Väderleksbilden på söndagen förbättrades till hundarnas förmån. Nästan vindstilla, lika varmt som tidigare, d v s cirka nio grader, men mulet tungt väder som på några platser övergick i svagt dis. Avfärden från Laponia blev något försenad på grund av krångel med frukosten och hundarna släpptes därför en halvtimme senare jämfört med lördagen.

Ledande Åkes Rulle, hade nu lottats på Reivo-trean med P-A Frohm som domare, eftersom arrangörerna med sju reservatsområden på hand hade styrt lottningen därhän att varje hund fick gå ett prov på dessa legendariska tjädermarker. Sju plus sju är dock fjorton och på grund av matematikens lagar blev det omöjligt för en hund att få prova på Reivo eller Tjaddnes båda dagarna. Den som hade den turen — eller oturen om man så vill — var Ukkos Ukko J:r. Hunden hamnade på söndagen på Reivo-sjuan, som dagen innan varit rena tjäderhönsgräddan med åtföljande poängförödelse för hemmahoppet Kille. Trots att Ukkos J:r av sin förare styrdes mot de högre belägna granmarkerna halp det inte. Redan efter halva provtiden hade "Junioren" sju-åtta fåglar i protokollet och så var den dan förstörd.

Men hur många skulle gå förbi honom? Det gällde ju också platserna i Landslaget. Att Åkes Rulle skulle bli svårstoppad förstod redan de flesta.

Nytt tikfynd

K-G Ekroos kom tillbaka från skogen med ett synnerligen belåtet leende. Hans nya tik, Røjbackens Ramona hade gått bra, mycket bra. Det stod utom varje tvivel.

En titt i protokollet visade att Ramona haft sju fåglar. Hon började med ett falskt skall. Sedan fullt jobb på en orttupp. Provggruppen trampade sedan upp en tjäderhöna innan Ramona satte i gång att skälla en tjädertupp. Fullt jobb igen fränsett att förföljandet bara blev nöjaktigt. 09.30 tog Ramona upp en tjäderhöna som hon skällde i fyra minuter men där domaren ej hann konstatera markeringen. Förföljandet berömvärdt liksom det förnyade skallet, som pågick i en minut och 48 sekunder. Förföljandet och markeringen hann ej konstateras. En kvart senare stötte provgruppen en tjäderhöna och Ramona klämde strax efteråt igång med en annan. Det blev ytterligare ett fullt jobb. Avslutningsvis tog Ramona upp en tjäderhöna som dock inte satte sig.

Nedräknat blev det 74 poäng, men Ramona hade — vilket man vill — ett falskt skall eller en konstaterad fågel för mycket. Annars hade ettan suttit där!

Kille hade provats i Akkavare och hade också han gjort ett bra prov. Stannade på 73 poäng. Följande hade hänt: Kort efter släpp skällde Kille en tjäderhöna i tio minuter men med felmarkering. Han kostade också på sig ett tillfälligt lämnande och förföljde bara nöjaktigt. Drygt en

□ Vinet skålas för Åkes Rulle och stämningen allmänt hög vid "nobsbordet" vid lördagskvällens supé. Från vänster P-A Frohm, Carina Roslund, Dan-Olof Jones, Gunhild Liss, Britt-Inger Lundgren, Kurt Sivertsson, Rolf Lundgren och Frank Finnemore.

timme senare skällde Kille en tjädertupp tre minuter och 50 sekunder med ej konstaterad markering. Förföljde över 200 meter och fick förnyat skall på tuppen. Nu blev det ett fullt jobb. Avslutningsvis stöttes en tjädertupp. Med tre konstaterande fåglar drog det ändå ihop till 73 poäng.

Återigen blev det en väldig samling kring 50-60 poäng. Med bara en poängs marginal räddade Ukkos Ukko J:r sin landskampsplats på lördagens 66 poäng.

Landslagsplatserna var därmed fördelade men bakom de fyra i täten blev striden hård. Titelförsvaren Ukkos Silva gjorde ett mycket bra söndagsprov på Storbosundsmarkerna men tappade landslagsplatsen och en framskjuten placering genom ett 18 minuter långt ekorrskall och en fågel för mycket i protokollet (fem stycken), vilket sänkte henne en tabellrad. Annars gjorde Silva som vanligt ett rutinerat jobb. Eller vad sägs om följande: Fullt jobb på en tjäderhöna samt berömvärdt förnyat skall (500 meter!) och därefter ett nöjaktigt förföljande. Dessutom fullt jobb sånär som på förföljandet på en tjädertupp. Men däremellan kom alltså tre tjäderfåglar som Silva inte hann med på, och så blev det ändå bara 65 poäng.

Tvingades bryta

Melissa, en relativt ny bekantskap efter Rami-Cilla, hade lyckats bäst av Nedre Norrbottens hundar i uttagningstävlingarna med 81 poäng. Hon hade 65 poäng att gå på från lördagsprovet, när hon på söndagen lottades till Reivo-fyran. Hon inledde med ett fullt arbete på en tjädertupp men drabbades under förföljandet av ett krampfall, som bekom henne så illa att ägaren och domaren i samråd fann att provet måste avbrytas. Enligt § 20 i provreglerna fick dock Melissa behålla uppnådda poäng, som blev 45. Hennes lördagsresultat räckte dock för att ge henne sjätteplatsen före Ukkos Anja. Båda presterade 65 poäng, men Anja kom hem med bara 38 poäng från Långudden på söndagen.

Nåbsens Teja, som i kvalificeringsproven i Mellansverige sällat sig till den ännu lilla men starka skaran nobsar som klarat första pris i elitklass, misslyckades helt på lördagen men repare-
rade snyggt med 60 poäng och ett andra pris i Brännlund på söndagen. Det gav henne åtton-
deplatsen före rasfränden Åkes Björn, som gjorde två jämna prov — 55 respektive 52 poäng —
men utan att på något vis komma i närheten av sin maximala prestationsnivå.

En som inte heller fick till det var Pello, som ju ändå kvalat in på fantastiskt fina 91 poäng och
Röjbackens Sampo drog på sig på tok för mycket fågel för att kunna konkurrera. Sampo gjorde
fina jobb på Tjaddnes västra på söndagen men förde en ojämn kamp med 14 konstaterade
fåglar. Om antalet varit fyra istället hade det nästan räckt till en etta!

Hönshussyndromet

En smula drabbad av hönshussyndromet var också Urbergets Dixi, Västernorrland-Jämtlands
enda representant. På fågelfattiga hemmamarker i Ånge erkände P-G Johansson att han inte
fållt en enda fågel för honom under hösten, och då är det inte så lätt att kliva in i en Skallkung-
final och göra sig gällande.

Provets yngsta deltagare, Nicke, avslutade fältet. Det är ingenting anmärkningsvärt. Stora,
krävande prov missgynnar alltid rutinerade hundar. Men Nicke hade också otur, då han gick
fågeltom i fyra och en halv timme på Dunberget på söndagen. Han var den ende som råkade ut
för det, vilket bara åra att beklaga. När 13 hundar gör 26 starter kan det bli ett tomprov i hur go-
da fågelmarker som helst.

Sin kapacitet hann emellertid Nicke visa i uttagningarna och det är bara att önska hans unga
och sympatiska ägare lycka till med detta unghundslöfte.

Men hur gick det egentligen för Åkes Rulle? Jo, Rulle fick åter till ett kanonprov. Ett tröttkört
provledarpresidium gjorde sig visserligen i förstone skyldigt till ett fel vid sammanräkningen
av förtjänstpoäng och Rulle stannade preliminärt på 73 poäng. Men när felet rättats visade
det sig återigen att Rulle lyckats bäst av samtliga med ett nytt förstapris på 75 poäng och Ca-
cit.

□ Reivo- och Tjaddnesreservatet med sin
urskogsartade karaktär blev en upplevelse
för deltagarna söderifrån. Här har skogen
nästan inte rörts av människohand och den
här bjässen stupade för mycket länge se-
dan.

Rulle hade haft sju fåglar. Fullt jobb på en tjäderhöna, samt fullt jobb så när som på kvarhå-
landet på en orrtupp. Sedan finnande och följande på en tjädertupp. Finnande och följande
samt berömvärd förnyat skall på en orre ur en orrkull. I det förnyade skallet dessutom ett
nöjaktigt kvarhållande på 4 minuter och 25 sekunder. Provet avslutades med ett falskt skall.

Åkes Rulle hade än en gång bevisat sin kapacitet. Det var hans tredje raka elitetta inom loppet
av en vecka eftersom han kvalade in till Skallkungtävlingen i allra sista minuten med 77 poäng
i Lycksele.

Skallkungtävlingen 1982 höll utomordentligt hög kvalitet. Till detta bidrog i huvudsak följande
faktorer: Nya uttagningsbestämmelser som höjde startfältets kvalitet, utomordentligt fina
provmarker med god fågeltillgång samt fina runt-omkring-arrangemang.

Att två protester inlades tyder inte på svaga domarinsatser, men ett uppenbart problem är de
olikheter i regeltolkningen som vuxit ut till praxis inom olika lokalklubbar. Nu gör man på vissa
håll si och på andra så, vilket ställer stora krav på provledaren vid tillfällena som detta
att se till att alla domare dömer efter samma norm.

Thore Öhgren ska naturligtvis ha ett stort tack för sin insats. Han ställde upp snuvig och feb-
rig och bara den som själv har provat på vet vilket jobb det är att gå igenom tretton prov. Sär-
skilt när det är mycket fågel och händer mycket.

Egon Grubbström ryckte in som biträdande provledare när Thore dignade under bördan och
det enda fel man tillät sig göra var som nämnts att undanhålla Åkes Rulle två poäng, vilket se-
demera rättades.

De två protesterna hade inlämnats av K-G. Ekroos och Bengt Gillstedt och gällde ett "finnan-
de av fågel" respektive "antal konstaterade fåglar". Båda protesterna behandlades i veder-
börlig ordning av lokalklubbens styrelse och sedan av riksstyrelsen. Båda avslogs eftersom
de riktade sig mot domares respektive kollegies bedömning och inte tekniska fel, såsom prov-
reglerna förutsätter under "protestparagrafen" (§ 27).

Nästa års Skallkungtävling går preliminärt i Västerbotten.

Bernt Karlsson

Hundarnas prestationer i tabellform

Lördag 2/10

Namn	provomr.	domare	antal konst. fåglar	antal funna fåglar	antal skall	antal kvarb.	antal mark.	antal förf.	antal förm. skall	S:a poäng
Åkes Rulle	Dunberget	K.Sivertsson	5+0	6+0	6+0	4+0	5+0	3+1	1+0	80
Ukkos Ukko J:r	Reivo 3	A.Korva	3+0	3+0	1+0	0+1	1+0	2+0	0+0	66
Melissa	Brännlund	P-E.Laestander	4+0	3+0	3+0	1+1	3+0	1+0	0+0	65
Ukkos Anja	Tjaddnes V	I.Wedbring	4+0	2+0	2+0	1+1	2+0	1+0	0+0	65
Åkes Björn	Reivo 1	K-A.Svensson	3+0	2+0	2+0	0+1	1+0	1+0	0+0	55
Ukkos Silva	Tjaddnes V	E.Lindberg	3+0	1+0	1+0	1+0	1+0	1+0	0+0	54
Pello	Långudden	E.Grubbström	2+0	1+0	1+0	1+0	1+0	0+1	1+0	52
Kille	Reivo 7	B.Karlsson	8+0	5+0	1+0	0+0	1+0	1+1	0+0	48
Röjbackens Sampo	Storbosund	T.Olsson	7+0	4+0	2+0	0+1	1+0	0+1	0+0	43
Röjbackens Ramona	Akkavare	G.Andersson	2+0	1+0	1+0	0+0	0+0	1+0	0+0	40
Urbergets Dixi	Deppis	S.Lövgren	5+0	1+0	0+1	0+0	1+0	0+1	0+0	40
Nicke	Reivo 5	P-A.Frohm	4+0	1+0	1+0	0+0	0+0	0+0	0+0	27
Nåbsens Teja	Reivo 4	G.Nilsson	2+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	9

Söndag 3/10

Åkes Rulle	Reivo 6	P-A.Frohm	7+0	4+0	4+0	2+0	3+0	4+1	1+0	75
Röjbackens Ramona	Reivo 3	A.Korva	7+0	4+0	5+0	3+0	3+0	3+1	1+0	74
Kille	Akkavare	G.Andersson	3+0	2+0	3+0	1+0	1+0	3+1	0+1	73
Ukkos Silva	Storbosund	T.Olsson	5+0	2+0	3+0	3+0	3+0	2+0	1+0	65
Nåbsens Teja	Brännlund	P-E.Laestander	7+0	6+0	3+0	1+0	1+0	2+1	0+0	60
Åkes Björn	Deppis	S.Lövgren	2+0	2+0	2+0	0+0	0+0	1+1	0+0	52
Ukkos Ukko J:r	Reivo 7	B.Karlsson	10+0	4+0	0+1	0+1	0+1	2+1	0+0	50
Pello	Tjaddnes V	I.Wedbring	5+0	2+0	1+0	0+0	0+0	3+1	0+0	45
Melissa	Reivo 4	G.Nilsson	3+0	1+0	1+0	1+0	1+0	0+0	0+0	44
Ukkos Anja	Långudden	E.Grubbström	4+0	1+0	0+0	0+0	0+0	1+0	0+0	38
Röjbackens Sampo	Tjaddnes V	E.Lindberg	14+0	2+0	2+1	2+0	2+0	2+1	1+0	37
Urbergets Dixi	Reivo 1	K-A.Svensson	2+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	10
Nicke	Dunberget	K.Sivertsson	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	8

Skalkung 1982

Åkes Rulle S 8043/76

e Åkes Raj u Åkes Tino ue Åkes Tuff.
Lokalklubb: Västerbotten.
Kvalificering: 77 (d).
Uppfödare: Åke Samuelsson, Lahnajärvi.
Ågare: Rolf Lundgren, Malå.
Poäng: 80. *Pris:* 1:a.

Siffrorna efter rubriken "kvalificering" anger hundens kvalpoäng. (d) betyder att hunden direktkvalificerats som representant för sin lokalklubb. (v) betyder att hunden tagit en vakansplats (summa sex hundar med högsta kvalpoäng förutom de direktkvalificerade oberoende av lokalklubbstillhörighet).

2:a Röjbackens Ramona S 34538/78

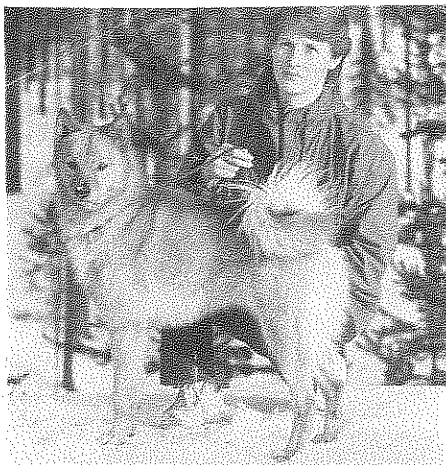
e Siriklin Santtu u Röjbackens Seija
 ue Siriklin Sippi.
Lokalklubb: Sydsverige.
Kvalificering: 73 (d).
Uppfödare: K-G Ekroos, Skinnskatteberg.
Ågare: ds.
Poäng: 74. *Pris:* 2:a.

3:a

Kille SF 61835/79

e Kirre u Pikun Taru ue Viirin Piki.
Lokalklubb: Nedre Norrbotten.
Kvalificering: 80 (v).
Uppfödare: Yrjö Ravaska, Kemi.
Ågare: Gerdt Laestander, Arvidsjaur.
Poäng: 73. *Pris:* 2:a.

4:a

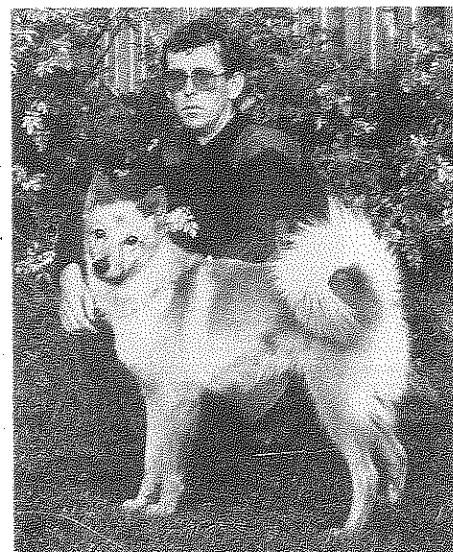
**Ukkos Ukkos J:r
S 28140/76**

e. Ukkos Perro u Ukkos Tuuli ue
Tornedalens Ukko.
Lokalklubb: Övre Norrbotten.
Kvalificering: 74 (v).
Uppfödare: Ruth och Rune Samuelsson,
Gällivare.
Ägare: Ruth Samuelsson, Gällivare.
Poäng: 66. *Pris:* 2:a.

5:a

Ukkos Silva S 58285/73

e Tjädermarkens Peni u Ukkos Marja
ue Ukkos Penu.
Lokalklubb: SSF/Övre Norrbotten.
Kvalificering: titelförsvare.
Uppfödare: Ruth och Rune Samuelsson,
Gällivare.
Ägare: Stig Brännvall, Överkalix.
Poäng: 65. *Pris:* 2:a.

6:a

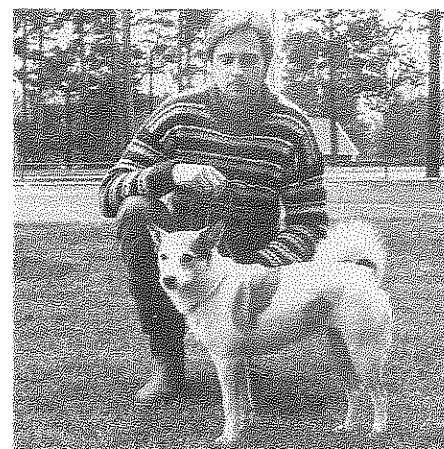
Melissa S 28313/79

e Rami u Cilla ue Bill.
Lokalklubb: Nedre Norrbotten.
Kvalificering: 81 (d).
Uppfödare: Manfred Strandgren, Umeå.
Ägare: Georg Sandström, Arvidsjaur.
Poäng: 65. *Pris:* 2:a.

7:a

Ukkos Anja S 29471/78

e Tjädermarkens Peni u Ukkos Tuuli ue
Tornedalens Ukko.
Lokalklubb: Mellansverige.
Kvalificering: 76 (v).
Uppfödare: Ruth och Rune Samuelsson,
Gällivare.
Ägare: Sven Davidsson, Malung.
Poäng: 65. *Pris:* 2:a.

9:a

Åkes Björn S 91/77

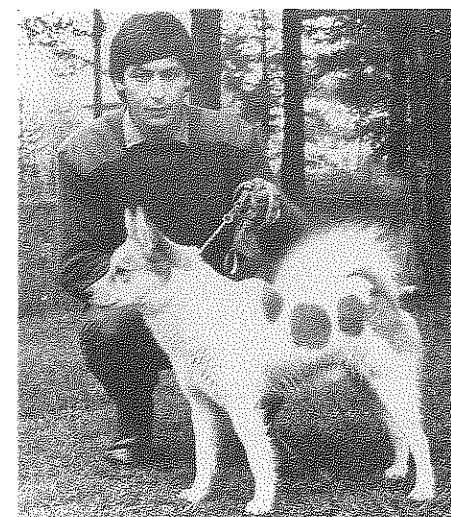
e Åkes Raj u Åkes Rixe ue
Metsämiehen Seppl.
Lokalklubb: Västerbotten.
Kvalificering: 72 (v).
Uppfödare: Åke Samuelsson, Lahnajärvi.
Ägare: Frank Finnemore, Malå.
Poäng: 52. *Pris:* 3:e.

8:a

Nåbsens Teja S 37225/78

e Nalle u Nåbsens Titti ue Nippe.
Lokalklubb: Mellansverige.
Kvalificering: 77 (v).
Uppfödare: Ingrid och Åke Andersson,
Satter.
Ägare: Gunhild Liss och Dan-Olof Jones,
Leksand.
Poäng: 60. *Pris:* 2:a.

10:a

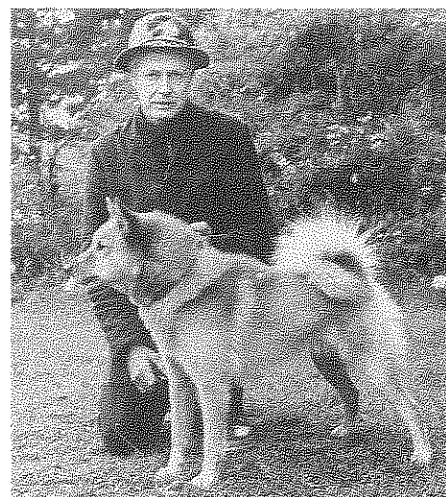
Pello S 28305/79

e Ukkos Penu u Akka ue Nappe.
Lokalklubb: Övre Norrbotten.
Kvalificering: 91 (d).
Uppfödare: Carina Öhman, Överkalix.
Ägare: ds.
Poäng: 52. *Pris:* 3:e.

11:a

Röjbackens Sampo S 479/75

e Siriklin Sippi u Röjbackens Sirpa
 ue Raivon Jaska.
Lokalklubb: Mellansverige.
Kvalificering: 79 (v).
Uppfödare: K-G Ekroos, Skinnskatteberg.
Ägare: Bengt Gillstedt, Torsby.
Poäng: 43. *Pris:* -.

12:a

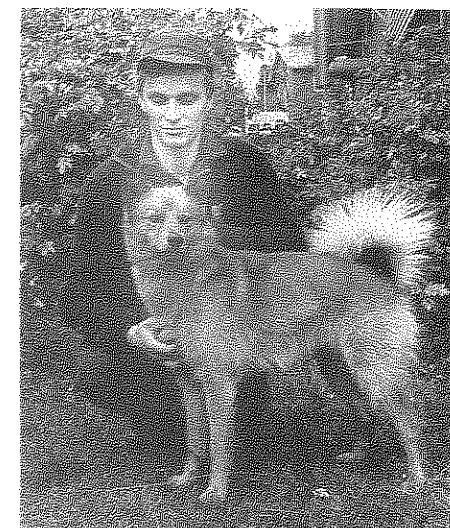
Urbergets Dixi S 22978/73

e Kitron Kulo u Kikki ue Peneli.
Lokalklubb: Västerbotten-Jämtland.
Kvalificering: 60 (d).
Uppfödare: Petrus Johansson,
 Långviksmon.
Ägare: P-G Johansson, Ånge.
Poäng: 40. *Pris:* -.

13:e

Nicke S 52407/80

e Röjbackens Rapp u Röjbackens Klinga
 ue Punaturkin Klang.
Lokalklubb: Mellansverige.
Kvalificering: 80 (d).
Uppfödare: Anders Griph. Garpenberg.
Ägare: Ingemar Stenberg, Glöte.
Poäng: 27. *Pris:* -.

Alla tiders Skallkungar

1967 Tornedalens Ukko	87 p	1976 Ukkos Penu	70 p
äg Rune Samuelsson, Gällivare.		äg Stig Brännvall,	
1968 Metsämiehen Anu	84 p	Hakkasbyn.	
äg Ruth & Rune Samuelsson,		1977 Ukkos Penu	78 p
Gällivare.		äg Stig Brännvall,	
1969 Fenno Lukas	80 p	Hakkasbyn.	
äg Tore Sjöberg, Mockfjärd.		1978 Nappe	79 p
1970 Aljo Teri	85 p	äg Nils Öhman, Haparanda.	
äg Henry Karlsson, Holmsund.		1979 Finnskallets Satu	76 p
1971 Dolly	89 p	äg Bertil Holmström,	
äg K-G. Ekroos,		Lycksele.	
Skinnskatteberg.		1980 Röjbackens Sampo	88 p
1972 Ukkos Rippe	85 p	äg Bengt Gillstedt, Torsby.	
äg Kjell Rosberg, Sorsele.		1981 Ukkos Silva	87 p
1973 Raija	65 p	äg Stig Brännvall, Piteå.	
äg Kurt Öhlund, Älvsbyn.		1982 Åkes Rulle	80 p
1974 Raija	75 p	äg Rolf Lundgren, Malå.	
äg Kurt Öhlund, Älvsbyn.			
1975 Siriklin Sippi	67 p		
äg K-G. Ekroos,			
Skinnskatteberg.			

Premiärtuppen

av ARNE AHS

Klar, frostig septembermorgon, jaktpremiär för säsongen. De första skimrande solstrålarna kan ännu bara anas vid horisonten. Dags att befria jaktkamraten från den boja, som under sveltiga träningspass hållit honom bunden vid hans sämre jag. Isku som går på sitt nionde år kör i rena glädjeyran ett par varv så blåbärsriset ryker, liksom för att visa att spänsten ännu sitter kvar.

Så börjar det då, det eviga letandet efter gammeltuppen, en drift som är lika förborgad hos såväl husse som hund. Minuterna tickar iväg och blir till kvarter och halvtimmar. Sökrundorna störs då och då av älgar, som endast motvilligt går undan när Isku med sin djupaste baston påkallar fri väg.

Tankarna återvänder för ett ögonblick till en regndisig septembermorgon för åtta år sen, också då premiär, men för ett betydligt oerfarnare ekippage. Nu minsann skulle livet göras surt för tupparna, som så ofta gäckat husse.

Hur fast sitter inte bilden fastpräntad av första tuppen som Isku skällde livet ur. Ur minnet kan fortfarande framkallas känslan av spänning, som gick som ilning från stortån upp till hårfästet när tuppen restes två meter snett bakom ryggen. Hur tuppen, mot alla regler för jakt med skällande fågelhund, likt en helikopter som fått motorstopp damp ner 15 meter längre fram för att parkera sig på en liten myr framför en vilt skällande valp, och en något konfunderad husse. Nog var det väl meningen att fåglarna skulle tråa? Hur skulle man få livet av tuppen utan att skjuta öronen av hunden? Till slut återstod inte annat än att hålla hunden i vänster och bössan i höger hand och med ett närskott avliva tuppen, som utgjorde en nog så fullvärdig motståndare för en valp.

Detta är nu historia. I dag gäller det nya mål. Konstigt att inte Isku stött tjäderkullen, som fanns för två veckor sen. Kanske bästa att byta riktning. Solen börjar sticka irriterande i ögonen. Då, som alltid när man minst anar det, brakar det till i riset och en-två-tre tuppar går till väders 150 m längre fram. Ett tungt tillslag cirka 75 m till höger förkunnar att där sitter en kroknäbb och inväntar den röda varelsen som stört friden. Mätte Isku ha hörseln intakt och kunna lokalisera trädet. Ett ilsket skärande i näbben och ett ettrigt ståndskall förtäljer att nu är det min sak att föra jakten till ett lyckligt slut.

I skydd av några granar kryper, hasar och ålar jag som det tycks under en oändlighet och upptäcker så svansplymen som vajar i takt med skallet. På Iskus uppträdande ser jag att han bergsäkert vet var tuppen sitter. Att en så stor fågel skall vara så svår att upptäcka. Skall jag byta vinkel? En sista försiktig blick innan jag kryper om. Nog är det väl en underlig form på grenen nästan längst upp i talkronan. Där sitter den med huvudet och en bit av halsen bar. Kroppen avtecknar sig svagt genom grenverket. Sakta och försiktigt letar sig bösspian uppåt. Kroppställningen är minst sagt tvärs emot alla regler för prickskytte. Nu gäller det. Kikarsiktet fångar in konturerna och instinktivt kröks pekfingeret. Dunsen mot marken kompenserar mer än väl det blodvite som uppstår när bössan på grund av hagetrekylen slår bakut.

Med solen i ryggen och en behaglig känsla när den tunga fågelkroppen dunkar mot ryggslutet vandrar så husse och hund hemåt över den av rostrött blåbärsris färgade marken.

Ordet fritt

Förhöstproven igen

av THORE ÖHGREN

De påpekanden som gjorts angående förhöstproven, är i och för sig riktiga. En jämnare fördelning är ur flera synvinklar önskvärd. Men många yttre faktorer gör sig också gällande. Det är alltid så, låntagaren får i bästa fall låna överskottet. Därtill betala räntan.

Redan under de förberedande arbetet med jaktprov, möter man en del praktiska problem. Dels ska proven anmälas lång tid i förväg. Det har också sin naturliga förklaring. Så ska hänsyn tas till älgjakten och andra jaktformer. Sen är det i stort samma individer som står i elden. Då måste hänsyn tas till den tid och de möjligheter dessa har att ställa sig till klubbens förfogande. Eftersom det finns andra aktiva hundklubbar, ska samråd med dessa ske innan markfrågan är löst. Så kommer de stora tävlingarna med i bilden. De styr i hög grad större delen av jaktproven. Till de här ska öppen klass-proven läggas.

Listan kan göras lång, men jag nöjer mig med detta.

Men till nästa år planeras åter senhöstprov. Med tanke på dessa framförde jag i Ståndskall nummer 2/82, en önskan om hjälp med anskaffning av provmarker. I denna stund vet jag inte om denna vädjan hörsammats. En sak står emellertid klar. Utan hjälp är det svårt att få tiden att räcka till.

Något självändamål kan aldrig förhöstproven bli. Inte heller det övriga arbetet som utförs för klubbens räkning. Om vi skulle tänka eller arbeta efter de termerna, genomfördes inte 300 jaktprovssatser inom SSF. Den starka medlemsökningen skulle också ha uteblivit. I själva verket är det så, att de egna hundarna blir liggande hemma. Från början tar de sig säkert en stilla undran, varför husse försvinner i den tidiga morgontimmen, iförd jaktkläder, och de får stanna hemma. Med tiden övergår också det till en vana. Men det är i alla fall priset den fyrbente får betala, för att husse ställer sin tid till andras förfogande. Alldeles oavsett om månaden är augusti eller oktober.

Därför ser jag inte förhöstproven som ett självändamål för domare och övriga funktionärer, utan ett sätt att klara av uttagningarna till den tidiga Skalkungtävlingen, där vi nu också måste ta hänsyn till oktoberjakten på älg.

Vad som ligger senhöstproven till last, är att kung Bore de flesta år snabbt gör intåg på våra breddgrader. Då kylls provintresset ner i samma takt som flingarona failer. Under min aktiva tid, har de flesta prov efter den 15 oktober mött på patrull i form av vådrets makter. Det har hänt att deltagare, som haft en resa på 60 mil, fått återvända hem efter första dagens prov. Just på grund av den tidiga vintern. Till Seitivareprovet kom ingen. Där låg redan snön. Jag minns Skalkungtävlingen 1977, som genomfördes i cirka 15 cm snöföre. Då hördes bittra klagorop.

Man kan givetvis köra med helgardering och anmäla flera senhöstprov. En höst som denna har prov varit genomförbara in i november månad. Men faktum är att sedan de stora tävlingarna är genomförda dalar efterfrågan på prov. Är det rädslan för den förädiska isskorpan som infinner sig, när den egentliga vintern dröjt några veckor längre än vanligt? Jag vet inte. Sker det på våra rasers bekostnad är det naturligtvis fel.

Men otvivelaktigt är det så att baktanken med de tidiga proven, även i Skalkungsammanhang, är den tidiga vintern här i norr. Medlemmar från våra sydligaste lokalklubbar har knappast möjlighet att ge hundarna den snövana som krävs, om tävlingen skulle genomföras i ett senare skede. Därför har det varit ett rättvisekrav, att de som kommer från sydligare

delar av vårt land, inte ska mötas av ett tjockt snötäcke. Kanske det är första gången hunden ställs inför dylika förhållanden?

Därför sker de flesta proven i september månad. Det är för att så många som möjligt ska beredas tillfälle att försöka kvala in till Skallkungtävlingen. När den i sin tur är kopplad till landskampen, måste den turordningen hållas. Eller också måste hela systemet läggas om, vilket jag inte är främmande för. Man kan också vinkla frågan och säga: Våra hundar ska klara besvärliga förhållanden så som relativt stora snödjup. Men då är inte heller förutsättningarna lika för alla.

Vad vi i alla fall inte ska eftersträva, är den snävsökta hunden. Den hör inte hemma hos oss. I det fallet kan man väl säga att alla som yttrat sig i den frågan är av samma uppfattning.

Våga starta på jaktprov!

Jag har roat mig med att sammanställa redovisade jaktprovsresultat från Ståndskall nr 1/82. Det är inte meningen att framhålla någon speciell ras eller enskild hund utan syftet är att upplysa Dig som har en trädkällare, norrbottenspets eller finsk spets som inte är prövad på jaktprov p g a att Du kanske inte tycker dig ha tillräckligt "mycket köra me". Eller kanske Du är rädd för att Din hund ska få en nolla i resultatlistan. Ta då och studera jaktprovsresultaten! Det är ofta även etablerade storfräsare misslyckas av en eller annan anledning. Och man vet aldrig, kanske just Din hund gör en kanonmatch just den dagen. Skulle det misslyckas, dra då inte rumpen mellan benen utan gör ett nytt försök vid lämpligt tillfälle. Syftet med jaktproven är ju att få fram nya stjärnskott för rasens fortbestånd.

Dessa rader har jag formulerat mot bakgrund av min egen erfarenhet och troligen är vi inte så olika. Starta Din hund på jaktprov! Det är inte så märkvärdigt som Du inbillar Dig.

Bengt Renström

Finnspets, öppen klass

58 starter

18 hundar 1:a pris = 31,2 %
5 " 2:a " = 8,7 %
9 " 3:e " = 15,5 %
26 " 0 " = 44,6 %

Finnspets, elitklass

173 starter

15 hundar 1:a pris = 8,7 %
32 " 2:a " = 18,5 %
46 " 3:e " = 26,6 %
80 " 0 " = 46,2 %

Norrbottenspets, öppen klass

24 starter

9 hundar 1:a pris = 37,5 %
4 " 2:a " = 16,3 %
1 " 3:e " = 4,5 %
10 " 0 " = 41,7 %

Norrbottenspets, elitklass

50 starter

4 hundar 1:a pris = 8 %
5 " 2:a " = 10 %
12 " 3:e " = 24 %
29 " 0 " = 58 %

Prov-regel-diskussionen fortsätter

I föregående nummer av Ståndskall efterlyste **Staffan Forsslund** synpunkter på jaktprovreglerna, inför förestående förlängningsperiod om fem år. Hans önskan har hörtsammats av **Stig Brännvall** och **Rune B Samuelsson**, vilkas inlägg här följer.

Samtidigt ska rättas ett förödande korrektur.

turfel i Staffan Forsslunds tidigare inlägg. På sid 25, sista raden under mellanrubriken "Förmåga att finna fågel" ska stå "30-metersregeln". Några 20-metersregler existerar som bekant inte i klubbens jaktprovregler.

Red.

Premiera inte springandet

av STIG BRÄNNVALL

Vännen Staffan Forsslund tar i sista numret av Ståndskall upp våra provregler till debatt och efterlyser synpunkter från oss andra. I ett svagt ögonblick lovade jag att till nästa nummer av tidningen framföra mina åsikter och här kommer de.

Våra provreglers absoluta styrka är att de flesta poäng som en hund erövrar på ett prov tas ur tabell, därigenom får vi en enhetlig poängsättning och domarens fria skön elimineras i största möjliga utsträckning.

Provreglernas poängtak är som bekant 100 poäng. Dessa poäng kan man idag dela upp i följande tre grupper:

1. Hundens springande 50 p	Sök	10 p
	Finnande	20 p
	Förföljande	20 p
2. Fågelarbete 30 p	Skall	10 p
	Kvarhållande	10 p
	Markering	10 p
3. Övrigt 20 p	Förnyat skall	10 p
	Lydnad samarb	10 p

Vi kan konstatera att egenskapen "att springa" anses som den värdefullaste enligt våra provregler.

Hur fungerar då våra provregler i praktiken? Låt mig ta ett exempel ur verkligheten, vi förstår varann bättre då. Jag väljer ur en av de större tävlingarna under år -80 och redovisar prestationen för två tikar.

Ena tiken

10.55 Tjäderhöna stöts av hunden
11.29 Orrtupp stöts av pgr.
11.39 Orrhöna 34 sek skall
flyttar 40 m skall 2 min
markerar rätt
förföljer 3 min
Poäng: 50

Andra tiken

7.55 Tjädertupp skall 10 min
markerar rätt
förföljer 1.10 min

9.15 Tjäderhöna stöts av pgr.
9.39 Tjäderhöna stöts av pgr.
10.12 Tjäderhöna skall 12 min
markerar rätt
förföljer 10 sek
10.40 Tjädertupp skall 19 min
markerar rätt
förföljer 45 sek
På väg till skallet stöts
10.52 2 st orrar från marken
10.59 Runt skallfågeln 3 st orrar från träd
Poäng: 49

Vi har den fantastiska situationen att den ena hunden som skällde fågel i 2 min och 34 sek och om jägaren hade varit snabb med bössan hade gett en orrhöna i byte, belönas med högre poäng än den andra hunden som skällde fågel i över 40 min och där även den klumpigaste jägare hade skjutit tre tjäderfåglar.

Enligt min uppfattning borde provreglerna vara utformade så att de premierar den hund som är den effektivaste jakthunden och ger de flesta fåglar i ryggsäcken (skottillfällen) efter en dags jakt.

De egenskaper som då är de värdefullaste är:

- Förmåga att finna fågel
- Förmåga att kvarhålla fågel
- Markering av fågel

Det är i dessa tre moment som merparten av jaktprovspoängen skall erövrast.

Jag skall i det följande redovisa de ändringar jag skulle vilja ha av våra provregler, låt mig säga att det är omöjligt att konstruera regler för kycklingprov på fåglar som saknar det artbevarande, skygga beteendet varför jag förutsätter prov på senhösten efter lövfällningstid.

Sök: momentet ger i ekl normalt 6-8 poäng och är domarens subjektiva bedömning av hundens sätt att arbeta. En bedömning som vi klarar oss utan. Den hund som har ett ändamålsenligt och effektivt sök kommer att hitta många fåglar och får då betalt för detta i förmåga att finna fågel.

Förmåga att finna fågel: för att komma ifrån misstolkningar med överkänsliga hundar och diskussioner hurvida hunden hann ge ett skall eller inte på fågeln borde det finnas en tidsgräns, 30 sek skall, innan hunden anses ha funnit fågeln. Koefficienten 2 x gör att här finns 20 p att hämta.

Förmåga att under skallgivning kvarhålla fågel: enligt min bestämda uppfattning den skällande fågelhundens viktigaste och svåraste uppgift att med korrekt markering förmå fågeln att sitta kvar i trädet. Skalltiden borde förlängas till berömlig 10 min och nöjaktig 5 min.

Koefficienten borde vara 3 x och momentet skulle då kunna ge 30 p.

Förföljande av fågel: de flesta unghundar är goda förföljare men den äldre rutinerade hunden som det fällt mycket fågel för blir en dålig förföljare. Den har med sin rutin lärt sig att när fågeln stöts hårt och flyger så långt att hunden inte kan uppfatta något nytt tillslag blir ett förföljande meningslöst och hunden slösar inte energi och kraft på detta. Ett förföljande som inte leder till ett förnyat skall är i många fall ett "idiotförföljande" och ett beteende som inte borde premieras så högt som våra provregler gör. Dessutom, den hund som besitter den värdefulla egenskapen att kunna "söva" fågel missgynnas genom att fåglarna sitter så hårt att provgruppen tvingas gå så nära skallträdet. Hunden blir till sist alldeles konfunderad och när fågeln äntligen stöts hårt uteblir förföljandet.

Om det är en kull som hunden arbetar med, förföljer den dåliga jakthunden den stötta fågeln och kammar hem poäng på förföljandet, men den goda jakthunden förföljer inte utan går och försöker ta skall på nästa fågel, vilket naturligtvis är det korrekta beteendet. Förföljandet borde ha koefficienten 1 x och maximalt kunna ge 10 p.

Förnyat skall: när hunden lyckas ta förnyat skall på en fågel som flugit 300 meter eller mer måste det anses som en förnämlig prestation. Däremot är det närmast parodi att kalla det för förnyat skall, när fågeln flyttat sig från ett träd till nästa intill.

Mitt förslag är att förflyttning kortare sträcka än 100 meter anses som förflyttning och skallet en fortsättning på föregående skall.

Nöjaktigt förnyat skall vid flygsträcka 100-200 meter liksom förnyat skall på kacklande fågel (orre) oavsett flygsträcka, alltså även om flygsträckan överstiger 200 meter. Koefficienten 2 x ger max 20 p.

Lydnad och samarbete: gratispoäng om hunden följer hem från skogen. Momentet borde utgå.

Sammanfattning: max poängen 100 skulle då fördelas enligt nedanstående.

Förmåga att finna fågel	20 p
Skallets art och hörbarhet	10 p
Förmåga att kvarhålla fågel	30 p
Markering av fågel	10 p
Förföljande av fågel	10 p
Förnyat skall	20 p
	100 p

Byte av fågel: om hunden har skall på en fågel och sedan byter fågel gör den sig skyldig till ett fel som borde bestraffas. Det är nämligen inte alls ovanligt att den nya fågeln inte sitter för hunden utan flyger och drar med sig den tidigare fågeln och hela fågelarbetet rinner ut i sanden. Den perfekta fågelhunden skall inte störas av annan fågel som den vet finns intill, inte heller får den reagera med att lämna skallet och förfölja fågel som stöts på väg fram till skallet. Hunden får inte lämna skallträdet eller avbryta skallet förrän fågeln skjutits eller stöts iväg. Först då är det dags att ta sig an nästa fågel.

Antal konstaterade fåglar: det är orimligt att plocka på hunden ett halvt dussin fåglar på väg fram till skallet. Ett är då alldeles säkert, hur vi än avlar så kommer vi aldrig att få fram en hund som kan skälla mer än en fågel i taget.

Slutord: mina åsikter om våra provregler begränsas naturligtvis till min erfarenhet av jakt med skällande fågelhundar. Och egentligen må klubben hålla sig med vilka provregler den vill. Mig spelar det ingen roll. Visst är det roligt att vinna framgångar med sin hund i tävlingar, men det går ändå inte att jämföra med upplevelsorna vid praktisk jakt. Känslan när man vandrar hemåt på kvällen efter en jaktdag med hunden i band och geväret på ryggen. Dagsprovianten är förbrukad, hunden har fungerat, fåglarna har suttit som fastnitade, jägaren och bössan har gjort sitt. Resultatet känns, ryggsäckens axelremmar skär in i de magra axlarna. Det är dessa minnen som finns kvar när hunden en dag är förbrukad. För mig är det 100 poäng då må våra provregler säga vad dom vill. Jag kommer att vändas, vraka och välja för att få behålla den hunden.

Ändras reglerna ändras målsättningen

av RUNE B SAMUELSSON

Provregler är ett kärt diskussionsämne. Och väl är det, för då hålls den rätta provregelandan vid liv.

Men oftast diskuteras enbart regeländringar utan tanke på att provreglerna egentligen är ett målsättningsinstrument, med vars hjälp vi bygger upp den framtida jakthundsstammen.

Så fort man gör ingrepp i regelkonstruktionen eller de olika momenten, ändras slutresultatet och därmed själva målsättningsbilden. Eftersom vi har en allmänt accepterad jaktlig målsättning — den specialiserade skällande fågelhunden — borde man inte utan tungt vägande skäl ge sig in på att ändra regelkonstruktionen eller poängfördelningen. Däremot kan alltid göras ändringar som underlättar regeltolkningen.

Det är vissa moment som diskuteras flitigt. Låt oss titta på dessa.

Antal konstaterade fåglar

Tanken om att alla fåglar som finns inom provområdet är skällbara, är en av våra provreglers bärande hörnpelare. Ingen domare kan avgöra vilka fåglar som hunden kan tänkas få

ståndskall på. Det är hundens förmåga och fåglarnas överlevnadsinstinkt som är de avgörande faktorerna och dessa står utanför människans förmåga att bedöma.

Finländarna överlämnar till domarens avgörande vilka fåglar som är skullbara, men det är och förblir en högst personlig subjektiv bedömning.

Om man sedan räknar mer än en fågel i samma träd eller de fåglar som stötes vid framryckningen mot ståndskallet kan diskuteras. Det finns onekligen hundar som uppfattar även dessa fåglars flykt och kan ibland också få ståndskall på sådana fåglar.

Att hundägaren "maskar" för att hålla nere fågelantalet hör inte hit, eftersom detta provregelbrott klart regleras i § 20. Tydligt måste domarna skärpa sig på den punkten!

Sök

Det är felaktigt antagande att momentet är enbart ett effektivitetsbegrepp att resa fågel. Det mäts i momentet "förmåga att finna fågel".

Med sökmomentet vill man premiера hundens snabbhet och den tekniska sökrutinen — d v s att hunden söker snabbt och på ett sätt som tekniskt sett är effektivt.

Man borde för "sökmomentet" endast bedöma hundens snabbhet, sättet att söka samt söktivallerna. Men för att åstadkomma enhetligare bedömning, nödgades vi ta med även effektiviteten i procentuellt antal resta fåglar. Denna detalj riktar sig enbart mot domare och är måhända ett misstag, eftersom intresset har kommit att kretsa kring antal resta fåglar.

Men det vore ett stort misstag att ytterligare förstärka effektivitetstanken i sökmomentet. För vad momentet egentligen syftar till är att skapa en snabb hund med ett vackert och tekniskt sett ändamålsenligt söksätt, eller det som kallas "ögats fröjd".

Vi är alltid betjänta av snabba och uthålliga hundar. Vid t ex mårddjakt är våra hundar i allmänhet för osnabba. Varje hund med de rätta jaktanlagen har också rovdjursskärpa. Men i de flesta fall är det hundens bristande snabbhet som begränsar deras förmåga att betvinga en mård. Därför kan endast ett litet fåtal bli effektiva mårdhundar.

Förmåga att finna fågel

Man får inte blanda ihop detta moment med ett ståndskall. Hunden har funnit fågeln, då den springer fram till trädet där fågeln finns och med ett skall markerar finnandet. Där är momentet slut och ståndskallet börjar, som bedöms i annat moment. Det är således helt betryggande finande då hunden med ett enda skall omtalar att fågeln är funnen.

Många fåglar tål heller inte mer än enstaka skall och det vore således helt utanför reglernas anda att exempelvis fordra 30 sekunders skallgivning för att hunden ska anses ha funnit fågeln.

Lydnad och samarbete

Det är oriktigt påstå att varje startande hund har 7 gratispoäng eller att den lydigaste och samarbetsvilligaste hund endast kan få 8 poäng vid korrekt bedömning. Enligt provreglerna ska den ha 10 poäng. Av någon märklig anledning tycks domarkåren tro att moment 1 + 8 ska bedömas på annorlunda sätt än vad provreglerna föreskriver.

Flertalet startande vid jaktprov är medvetna om lydnadskravet. Det innebär att våra "provhundar" i allmänhet är lydiga och samarbetsvilliga och det ska vi vara tacksamma över. Den fullgoda jakthunden måste vara lydig. Det har tagit oss lång tid att komma dit. Därför är våra hundar i det avseendet en stolthet för raserna och vår hundklubb.

Att flytta över lydnadspoängen till markeringen är att utdela gratispoäng till de hundar som aspirerar på 1:a pris, eftersom de nästan alltid har korrekt markering. Dessutom skulle det i överhövan gynna förhöstens "kycklinghundar", då ungfågeln vid det tillfället oftast flyger en obetydlig sträcka och exponerar sig väl.

Minimitabellerna

Varje ändring i dessa tabeller innebär en stor målsättningsändring, vilka inte borde göras slumpmässigt eller ogenomtänkt då de förrycker bl a hela avelsmålsättningen.

Vi har steget två i fågelklasserna av den anledningen att en kull/flock (räknas som tre fåglar) inte ska rymmas in i en klass. Det innebär att varje hund som aspirerar på 1:a pris i elitklass måste få 1,33 ståndskall per kull/flock om det är fråga om fler än en sådan.

Vid en enda kull/flock samt en singelfågel krävs idag inte mer än ett perfekt arbete med en kull/flock-fågel jämte singelfågeln för att hunden ska kunna få 1:a pris i elitklass. Mer krävande är faktiskt inte våra provregler.

Skulle tabellerna ändras så att kull/flock rymms in i en fågelklass, så innebär det att hunden inte behöver avklara fullt en fågel per kull/flock för att erhålla 1:a pris i elitklass.

Ändringen skulle favorisera den "icke specialicerade skällande fågelhunden" och stå klart i strid mot våra uttalade målsättningar. Dessutom skulle det bli cirka 50 % lättare att ta 1:a pris.

Effekten blir densamma som att sänka 1:a prisgränsen till 65 poäng och vill man ha den svårighetsgraden, då är det bättre att sänka poängen.

Sammanfattning

Det är alltid lockande att göra provregeländringar, men vi borde inte göra sådana utan fullgoda skäl och i det läget är det bäst att börja med målsättningsfrågan.

Anser man att dagens provregler är för krävande, så bör man först besluta om hur mycket lättare dessa ska vara. Först därefter är det möjligt att göra vettiga och korrekta justeringar.

Det kan dock vara på sin plats att se över reglerna för att göra anvisningarna klarare och lättare att förstå. Samtidigt skulle man kunna göra sådana justeringar som inte påfallande förändrar helhetsbilden.

Eftersom provreglerna har en tvåfaldig uppgift — dels att mäta hundars jaktförmåga, men också att så långt som möjligt garantera en likformig bedömning — är det uteslutet att i varje tänkbart läge ge hunden millimeterrättvisa. Men reglerna är ändå så beskaffade att varje topphund kommer att erhålla 1:a pris, om ägaren är tillräckligt uthållig och går nog många gånger på prov.

Det är också helt omöjligt att skapa provregler som skulle kunna tjänstgöra som exakta måttband eller tidtagarur i tävlingssammanhang.

Vår domarkår har så varierande bakgrund och erfarenhet av jakt med skällande fågelhund, att vi måste ha förhållandevis enkla provregler, som i möjligaste mån förhindrar subjektivitet och otillbörliga championattitlar, eftersom sådana misstag förrycker avelsmålsättningen.

Det råder inga tvivel om att dagens bedömning redan är så oenhetlig, att det har uppstått lokala tolkningspraxis. Det innebär i klartext att vissa utdelade priser inte har stöd i provreglerna. Tendensen är inflationistisk, även om det finns klara exempel om att hundar har fått lägre pris än vad som motsvarat deras prestation.

Det är således hög tid att samordna bedömningen!

Landskampen:

Ny uppvisning av Åkes Rulle

Klart väder, svag nordvästlig vind, cirka fyra minusgrader och ungefär en decimeter mjuk snö.

Det var de yttre förutsättningarna, när landskampshundarna lördagen den 16 oktober släpptes i markerna runt Malå.

Arbetsgruppen i Malå med Frank Finnemore i spetsen hade gjort ett förnämligt arbete i vad gäller att anskaffa bra och likvärdiga provområden på bekvämt reseavstånd från stugbyn vid Malå hotell. Ingen behövde åka mer än 30 km och den som hade närmast kunde gå direkt från stugan. Baksidan av slalombacken (Tjamstaberget) utgjorde nämligen ett provområde.

Det var ett synnerligen stjärnspäckat gäng som gav sig iväg. Från Finland kom både årets och fjolårets Skallkungen — Tomi och Jekku. Den senare steg liksom Usvan Tellu in som reserv sedan några hundar framför lämnat återbud. Däremot fanns årets Skallkungs-tvåa Muru på plats.

Det svenska laget utgjordes av årets Skallkung Åkes Rulle jämte trean och fyran i samma tävling — Kille och Ukkos Ukko J:r. K-G Ekroos hade lämnat återbud för sin Røjbackens Ramona och som reserv för reserven inträdde här Ukkos Anja.

Någotting kommer att hända...

— Han har inte varit i skogen på en hel vecka, så det kommer att hända någotting, sa Rolf Lundgren när han kommit till Johannisberg norra jaktvårdsområde och han tog ut sin Rulle ur bilen.

Rulles prov började med ett falskt skall, vilket ägaren tyckte var ett gott tecken!

— Alla prov som det blivit någotting av har han börjat så, menade Rolf.

Rulle hade sedan skall på en tjäderhöna, som lämnade trädet innan domaren hann fram. Markeringen under återtallen i spårsnön kunde dock sättas som nöjaktig. Däremot uteblev förföljandet.

Rulle tog därefter upp en tjädertupp. Nu blev det ett klockrent jobb, fullt i alla moment men dock inget förnyat skall.

Redan i det här läget tyckte hundägaren att dagen var räddad och firade tillställningen genom att både röka och äta snus samtidigt. Tala om nikotinmissbruk!

Men Rulle var inte färdig ännu. Tog upp en tjäderhöna, som han skällde i sex minuter. Medan domaren försökte fastställa den exakta markeringen lossnade hönan och parkerade sig intill provgruppen. Ett nöjaktigt förnyat skall på gränsen till berömvärt i full tid och med exakt markering och fullt förföljande!

Provet fullbordades av ett finnande på ytterligare en tjäderhöna.

Fjärde ettan på tre veckor

Det stod återigen klart att Åkes Rulle presterat ett av många kanonprov på kort tid. Sammanräknat blev det 82 poäng. Rulles fjärde raka elitetta inom loppet av tre veckor. Skulle det kunna överträffas?

Svaret blev nej. Ingen av de övriga deltagarna kom ens i närheten.

Bäst lyckades Kille med 68 poäng. Han hade haft skall på tre av fyra fåglar men bara ett kvar-

hållande. Det gav honom ändå silverplatsen före finske Jekku, som i skogen gjorde ett bättre prov än Kille men hamnade med fem konstaterade fåglar i andra tabellraden och fick inte fullt betalt för sina jobb. Jekku hade 3 + 0 i tre moment, men tabellen ger inte poäng för tre berömvärda arbeten utan bara för två berömvärda och ett nöjaktigt (2 + 1).

Återigen ett bevis för hur ofullständiga reglerna är i detta avseende, då en hund inte kan få betalt för vad den bevisligen uträttar.

Usvan Tellu gjorde också ett fint prov men med åtta konstaterade fåglar blev det ändå bara 57 poäng och en fjärdeplats.

Finske Skallkungen Tomi och Ukkos Ukko J:r delade broderligt femteplatsen med varsitt fågelarbete.

Ukkos Anja gjorde arbeten i skogen för ett andrapris men ovanan med renar blev hennes fall och nio minuspoäng degraderade henne till 54 poäng och sjunde plats.

Årets Skallkungtvåa i Finland, Muru, hade minst fåglar av alla, bara två stycken, och arbete på den ena men utan kvarhållande. Det blev 46 poäng och sista plats i prislistan.

Sammanfattningsvis emellertid en jämn och bra landskamp under perfekta väderleksbetingelser och med jämnogoda provområden, som gav största möjliga rättvisa åt hundarna.

Svensk lagseger

Därmed stod det klart att Sverige vunnit Landskampen både individuellt och i lag samt fått revansch för det förkrossande nederlaget i Vehkalahti för två år sedan.

Den svenska lagsegern skrevs med siffrorna 205-179. I lagtävlingen räknas endast de tre främsta hundarnas resultat från varje land.

Sammanfattningsvis var det en välarrangerad landskamp under perfekta väderbetingelser och på förnämliga provmarker, som gav största möjliga rättvisa åt de deltagande hundarna, vilket också resultatlistan gav vid handen. Samtliga hundar gick till pris, genomsnittligt konstaterades fem fåglar per prov och inga förlängningar behövde tillgripas.

Förutom vinnande Åkes Rulle var också hela fältet väl samlat mellan 68 och 46 poäng.

Landskampsarrangörerna fick också beröm från både finska och svenska lagledningen.

Landskampen öppnades redan på fredagkväll med ett samkväm och välkomsthälsningar bl a av Malå kommuns representant Eskil Roslund. Därefter skedde presentation av hundar, hundägare och domare, lottning av provmarker och slutligen genomgång av provreglerna.

Lördagskvällens prisutdelning var också en väl genomförd ceremoni med provledaren Inez Wedbring i huvudrollen. Arrangörgruppen i Malå hade förutom SSF:s hederspriser till landslagshundarna anskaffat nyttopriser till betydande värde. Vinnande Åkes Rulles ägare erhöll t ex en komplett snödräkt, skänkt av Tajmo-produkter i Malå.

Vid supén framförde finska lagets ledare Aimo Kerola till provledaren, domarna och övriga funktionärer ett tack för en väl genomförd landskamp.

Samtliga finska gäster stannade kvar för att delta i det internationella söndagsprovet. Sammanlagt startade 13 hundar och vinnare med CACIT på 78 poäng blev helt överraskande Kjell Rosbergs unghund Micko, en son till Kjells gamla Skallkung och Landskampsvinnare Ukkos Rippe, som gick ur tiden bara så sent som i somras.

En annan unghund, Aimo Kerolas Pyry, var också nära skrälla, men stannade en poäng under gränsen för första pris.

Även söndagsprovet blev en stor framgång för arrangörerna. Alla hundar kom för fågel och ingen tvingades gå förlängning. Söndagsvädret var också perfekt ur provsynpunkt.

□ Svenska landslaget iförda pälsfibermössor i kamouflageutförande skänkta av firma Hasses Jaktspécial (Hans-Erik Lundberg, Torsåker), från vänster: Kille/Gerdt Laestander, Åkes Rulle/Rolf Lundgren, Ukkos Anja/Sven Davidsson samt Ukkos Ukko J:r/Ruth Samuelsson.

□ Finska landslaget, från vänster: Tomi/Tauno Ojala, Muru/Emil Dillström, Usvan Tellu/Matti Nieminen samt Jekku/Harri Rasinperä.

Landskampen Sverige-Finland den 16/10 1982

Hund	Land	Domare	Antal konst. fåglar	Antal funna fåglar	antal skall	antal kvarh.	antal märk	antal förf.	antal förn. skall	S:a poäng
Åkes Rulle S-8043/76	Sverige	B.Karlsson	4+0	4+0	4+0	2+0	2+1	3+1	0+1	82
Kille SF-61835/79	Sverige	F.Fredriksson	4+0	3+0	3+0	1+0	1+1	1+1	0+0	68
Jekku SF-83557/79	Finland	T.Öhgren	5+0	3+0	3+0	1+1	1+1	3+0	0+0	67
Usvan Tellu SF-20153R/79	Finland	S.Lövström	8+0	4+0	2+0	1+0	1+0	3+0	0+0	57
Ukkos Ukko J:r S-28140/76	Sverige	G.Andersson	7+0	4+0	0+1	0+1	0+1	2+1	0+0	55
Tomi SF-262149/74	Finland	K.Sivertsson	6+0	2+0	1+0	1+0	1+0	1+1	0+0	55
Ukkos Anja S-29471/78	Sverige	H.Dahlsten	5+0	2+0	2+0	2+0	2+0	2+0	0+0	54
Muru SF-11329H/77	Finland	K.Rosberg	2+0	1+0	1+0	0+0	1+0	1+0	0+0	46

Lagtävlingen

- 1.Sverige 205 (Åkes Rulle,Kille,Ukkos Ukko J:r)
- 2.Finland 179 (Jekku,Usvan Tellu,Tomi)

Landskampsfacit 1967-82

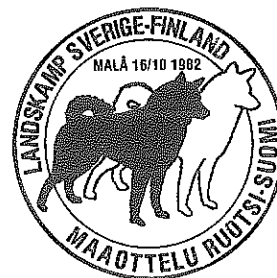
Landskampstraditionen Sverige-Finland firade i Malå 15-årsjubileum. Idén att arrangera landskamp med skällande fågelhundar genomfördes första gången 1967. Från början hölls landskamp varje år men av kostnadsskäl har landskampen efter 1970 bara kunnat ordnas vartannat år.

Följande hundar har blivit Nordiska Mästare:

- 1967 Rippe, äg T. Vääänen, Finland.
- 1968 Sappo, äg O. Risberg, Gällivare.
- 1969 Viri, äg J. Kiskinen, Finland.
- 1970 Ukkos Laika, äg K. Hedman, Lycksele.
- 1972 Ukkos Rippe, äg K. Rosberg, Sorsele.
- 1974 Ukkos Perro, äg H. Sjölund, Lakaträsk.
- 1976 Nappe, äg N. Öhman, Haparanda.
- 1978 Snobben, äg S. Persson, Tärnaby.
- 1980 Arttu, äg Heikki Miettinen, Finland.
- 1982 Åkes Rulle, äg R. Lundgren, Malå.

Lagtävlingen

- 1967 Finland
- 1968 Sverige
- 1969 Finland
- 1970 Sverige
- 1972 Sverige
- 1974 Sverige
- 1976 Sverige
- 1978 Sverige
- 1980 Finland
- 1982 Sverige

□ Från provledarens genomgång: Inez Wedbring (längst till vänster) säger hur hon vill ha det till domarna (från vänster till höger) Thore Öhgren, Folke Fredriksson, Kjell Rosberg, Stig Lövström, Gunnar Andersson och Kurt Sivertsson.

Teorikurs

SSF/MELLANSVERIGE
ANORDNAR TEORIKURS FÖR JAKTPROVSDOMARE
FÖR SKÄLLANDE FÅGELHUNDAR.

Till kursen inbjudes förutom blivande domare även redan etablerade domare och övriga intresserade.
STAFFAN FORSSLUND håller kursen på Mora Hotell
lördag 8 jan 1983 med början kl. 11.00

Anmälan till kursledaren under adress
Centralvägen 26, 81200 Storvik, tel. 0290/11536.

Styrelsen

Klubbnytt

Nya dekaler

AU har beslutat låta tillverka nya dekaler och tygmärken, men anledning av att klubben återtagit sitt ursprungliga namn. Lokalklubbarna kan beställa dessa hos kassören.

Nya jaktprovsdomare

Styrelsen har auktoriserat Jan-Åke Andersson, Barrsele och Bengt Renström, Jörn till jaktprovsdomare för skällande fågelhundar.

Ändrade bestämmelser för auktorisering

Styrelsen har efter önskemål från SKK tagit bort vetorätten, så att härnäst sker auktorisering med enkel majoritet. Om någon blir underkänd ska styrelsen meddela vederbörande skälen för detta.

Riksställningen 1983

Riksställningen blir i Storuman 27 mars. Till domare har styrelsen beslutat kalla Juhani Hirvelä, finsk spets och Olle Hedin, norrbottenspets.

Riksfullmäktige 1983

Blir också i Storuman den 26 mars. Kallelse utsändes separat.

Provledarkonferens 1983

Den 25 mars kl 18.00 blir det provledarkonferens i Storuman. Anledningen är att det var länge sedan sist, närmast bestämt förra gången Skallkungtävlingen var i Storuman.

Provregler

Stig Brännvall och Kjell Rosberg har utsetts av styrelsen att tillsammans med sekreteraren utgöra provregelkommitté och handlägga förslag till ändringar. Den ska vidare utarbeta program inför provledarkonferensen.

Skallkungfinalen 1983

SSF/Västerbotten har fått i uppdrag att arrangera finalen 1983. Plats och provledare spikas vid nästa styrelsemöte.

Medlemsavgiften 1984

Styrelsen kommer att föreslå riksfullmäktige att höja medlemsavgiften 1984 med 5 kr.

Sekreteraren

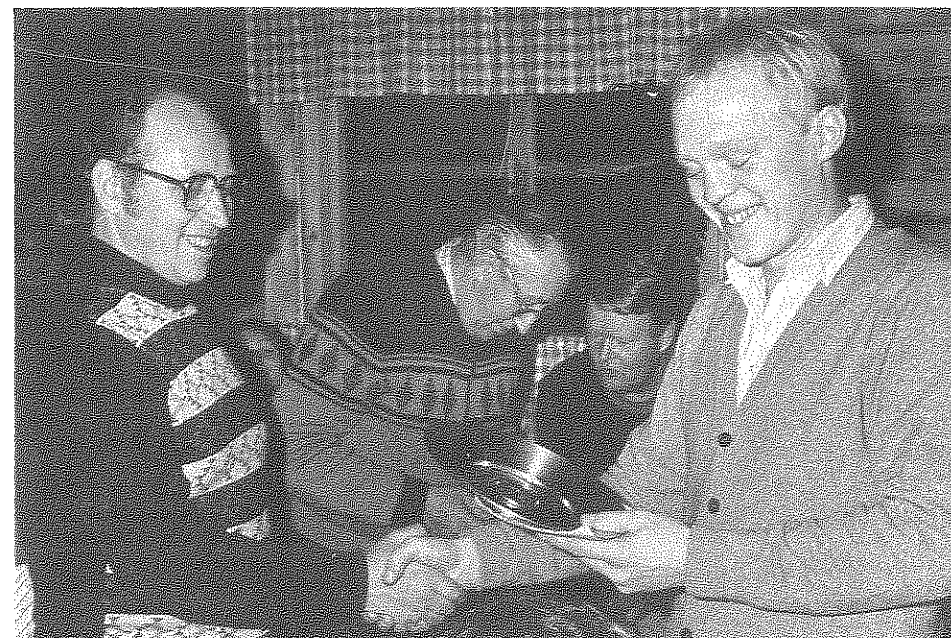
Utnyttja dina medlemsförmåner!

Följande artiklar kan beställas från kassören:

Silvernålar	35:— kr
Jaktprovregler	10:— kr
Jackmärken	10:— kr

Beställning sker enklast genom att motsvarande belopp insättes på klubbens postgiro 48 84 75-5.

Glöm inte att uppge namn och adress!

□ Roger C Åström (till höger) mottar Keski-Pohjanmaan kennelpiiris hederspris till bästa svenska hund av tävlingskommitténs ordförande Aimo Kerola. I bakgrunden överdomaren Nilo Rahkola.

Nalli vann Söpös Minne

Sjuåriga tiken Nalli, ägare Väinö Huhtakangas, Ylivieska, blev överlägsen vinnare i den åttonde upplagan av Söpös Minnestävlingar, som avgjordes helgen 13-14 november i Kalajoki.

Nalli presterade 85 poäng och det var nio mer än närmaste konkurrent. Trots att hela 21 hundar gjorde 42 starter i elitklass blev det bara tre första pris, vilket är bottenrekord i tävlingarnas historia.

Tvåa blev nu Piki, ägare Pirjo Joenväärä, Nivala på 76 poäng och trea Jekku, ägare Harri Rasinperä, Kuortane, 75.

Bästa svenske deltagare blev Kaksi, ägare Roger C Åström, Skellefteå som placerade sig femma på 71 pinnar.

Svårigheterna vid provet bestod i dåligt väder samt miserabel fågeltillgång. Flera hundar kom inte alls för fågel och förlängda prov var legio.

Markerna var snöfria men en frisk sydlig vind ställde till besvär och gjorde att fåglarna, i regel orrflockar, satt dåligt. På söndagen tilltog vinden och det började dessutom regna.

Arrangemangen runt provet var dock liksom alltid av högsta klass och på lördagskvällen bjöds provdeltagarna t o m på teater och musik på dragspel.

Prislista

1. Nalli, äg Väinö Huhtakangas, Ylivieska	85 p	1 ekl	CACIT
2. Piki, äg Pirjo Joenväärä, Nivala	76 p	1 ekl	
3. Jekku, äg Harri Rasinperä, Kuortane	75 p	1 ekl	

4. Santtu, äg Antti Leivo, Liikasenvaara	74 p	2 ekl
5. Kaksi, äg Roger C Åström, Skellefteå	71 p	2 ekl
6. Pyry, äg Aimo Kerola, Kokkola	69 p	2 ekl
7. Pälvi, äg Roland Fors, Västerås	68 p	2 ekl
8. Rekku, äg Tommy Olsson, Arvidsjaur	67 p	2 ekl
9. Piki, äg Kauko Toivonen, Kälviä	66 p	2 ekl
10. Rippe, äg Jorma Ängeslevä, Ylivieska	65 p	2 ekl
11. Tomi, äg Tauno Ojala, Kalajoki	61 p	3 ekl
12. Tessu, äg Veikko Junnikkala, Haapajärvi	61 p	3 ekl
13. Tievan Lissu, äg Pentti Keski-Korpela, Kokkola	58 p	3 ekl
14. Ami, äg Arvo Ylikangas, Kannus	58 p	3 ekl
15. Jaana, äg Ulla-Britt Berglund, Storuman	56 p	3 ekl
16. Remu, äg Seppo Hantula, Ylivieska	51 p	3 ekl
17. Nalle, äg Toivo Kreuz, Alavirre	41 p	0 ekl
18. Jerry, äg Vesa Kuonanoja, Pyhäsalmi	24 p	0 ekl
19. Joka Kiri, äg Tore Johansson, Fredrika	13 p	0 ekl

Norrbottnenspetsar:

1. Åkes Björn, äg Frank Finnemore, Malå	54 p	3 ekl
2. Åkes Rulle, äg Rolf Lundgren, Malå	16 p	0 ekl

Öppen klass:

1. Nalle, äg Risto Saukko, Kalajoki	72 p	1 ökl
2. Ruska, äg Heikki Alho, Kalajoki	67 p	2 ökl
3. Saku, äg Ulf Bäck, Arvidsjaur	61 p	2 ökl
4. Poju, äg Bernt Karlsson, Skellefteå	46 p	3 ökl

SKK:s internationella och nationella utställningar 1983

Mars

12-13	Malmö	internationell
26-27	Stockholm	nationell

April

23-24	Västerås	internationell
30-		

Maj

-1	Skara	nationell
7-8	Jönköping	internationell
14-15	Vänersborg	nationell
21-22	Uppsala	nationell
28-29	Linköping	nationell
28-29	Örnsköldsvik	nationell

Juni

4-5	Markaryd	nationell
11-12	Falun/Borlänge	nationell
11-12	Västra regionen	nationell
18-19	Gävle	internationell

Juli

2-3	Sättilä	nationell
2-3	Visby	internationell
3	Östersund	nationell
16-17	Haparanda/Torneå	internationell
	Sverige Finland	
23-24	Köping	nationell

Aug

6-7	Timrå	internationell
13-14	Ronneby	nationell
20-21	Skellefteå	internationell
27-28	Nyköping	nationell

Sept

3-4	Bollnäs	nationell
3-4	Nybro/Växjö	internationell
10-11	Helsingborg	nationell

Nov

5-6	Göteborg	internationell
-----	----------	----------------

Dec

10-11	Stockholm	internationell
-------	-----------	----------------

Reservation för ev. ändring.

Lina vann länskampen

Det gick inte så bra för SSF/Västerbotten när länskampen mot Vasa kenneldistrikt och Keski-Pohjanmaan kennelpiiri avgjordes som tvådagarsprov i Seljes utanför Jakobstad lördag-söndag den 4-5 september.

Femåriga finnspektiken Lina, ägare Göran Öhman, Nykarleby, vann individuellt på 88 poäng och ett första pris med CACIT.

Lina uppnådde första provdagen 88 poäng, vilket blev segerresultatet. Näst bästa provet presenterade finnspektiken Nalli, ägare Pentti Läspä, Kokkola, som andra provdagen uppnådde 86 poäng.

Länskampen gick som eftermiddagsprov på lördagen.

På söndagen startade alla hundar på förmiddagen. På lördagen rådde svag vind och fuktigt väder, på söndagen ökade vinden till frisk och luften blev samtidigt torrare, vilket bidrog till att hålla resultaten nere.

18 hundar kom till start, sex från varje länsklubb. Fågeltillgången var god och alla hundar kom för fågel. Åtta hundar tog 1:a pris.

Lagtävlingen vanns av Keski-Pohjanmaan kennelpiiri KPK med 597 poäng. Vasa kenneldistrikt VKD och SSF/Västerbotten SSF/V hade båda 540 poäng.

I lagtävlingen räknades de fyra bästa hundarna från varje klubb/distrikt. Bästa västerbottenshund blev Leif Öhgrens Bittja, som överraskade med att ta 80 poäng vid söndagsprovet. Det blev ett första pris och individuellt fjärde plats i tävlingen. Ytterligare en västerbottenshund överskred gränsen för första pris. Det var Kjell Rosbergs Mirka som första dan uppnådde 76 poäng.

Resultat

	lördag	söndag
1. Lina SF 9401D/77, äg Göran Öhman, Nykarleby (VKD)	88 p 1:a	
	CACIT	62 p 2:a
2. Nalli SF 117450/78, äg Pentti Läspä, Kokkola (KPK)	86 p 1:a	
	R-CACIT	75 p 1:a
3. Piki SF 48831/80, äg Kauko Toivonen, Kälviä (KPK)	81 p 1:a	68 p 2:a
4. Bittja S 25704/75, äg Leif Öhgren, Vännäs (SFS/V)	80 p 1:a	54 p 3:e
5. Rippe SF 5109A/80, äg Jorma Ängeslevä, Ylivieska (KPK)	80 p 1:a	77 p 1:a
6. Rika SF 159142/79, äg Helge Kytölä, Närpes (VKD)	79 p 1:a	71 p 2:a
7. Mirka S 20806/75, äg Kjell Rosberg, Sorsele (SFS/V)	76 p 1:a	57 p 3:e
8. Tomi SF 262149/74, äg Tauno Ojala, Kalajoki (KPK)	76 p 1:a	52 p 3:e
9. Rekku SF 36207/76, äg Martin Emtö, Jakobstad (VKD)	73 p 2:a	60 p 3:e
10. Riika SF 2194P/79, äg Bertil Holmström, Lycksele (SFS/V)	72 p 2:a	72 p 2:a
11. Saju S 15727/81, äg Bertil Holmström, Lycksele (SFS/V)	66 p 2:a	62 p 3:e
12. Åkes Rulle S 8043/76, äg Rolf Lundgren, Malå (SFS/V)	66 p 2:a	62 p 3:e
13. Turre SF 124330/79, äg Reimi Tofferi, Kokkola (KPK)	66 p 2:a	64 p 3:e
14. Åkes Björn S 90/77, äg Frank Finnemore, Malå (SFS/V)	65 p 2:a	58 p 3:e
15. Reppumiehen Jeri SF 21121D/77, äg Leif Nyman, Närpes (VKD)	65 p 2:a	27 p 0
16. Togi SF 2128R/77, äg Matti Jokela, Jakobstad (VKD)	61 p 3:e	46 p 0
17. Likka SF 16803/76, äg Silvo Hautamäki, Lohtaja (KPK)	58 p 3:e	43 p 0
18. Julia SF 9403D/77, äg Hans Grägg, Jakobstad (VKD)	30 p 0	16 p 0